

FOCUS

ROBE®

2021

FIREMŇÍ
MAGAZÍN
ROBE

ŘÍJEN
PROSINEC
5. ROČNÍK

4-6

StarDance

20-23

Treková dobrodružství
Honzy Maliny

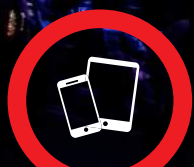
24-25

MTV Video Music
Awards je zpět!

Rozhovor s lighting designéry

Nathanem Wanem
a Andym Webbem

7-9

Čti on-line na: www.robekariera.cz/ze-zivota-v-robe

• www.robe.cz

Závěrečná rekapitulace roku 2021

Úvodní rozhovor firemního magazínu věnujeme nejen zhodnocení uplynulého roku, ale i plánům a cílům, které nás čekají v roce 2022. U této příležitosti jsme navštívili generálního ředitele Davida Orsága a povídali jsme si např. o největších výzvách roku 2021, o pozitivních stránkách, které nás letos potkaly a samozřejmě jsme zabrousili také do budoucnosti.

✍️ **Text:** Kateřina Galusová
 📷 **Foto:** Marek Holub

Nicméně je konec roku a měli bychom si probrat i pozitivní věci, které nás potkaly...

Souhlasím. Určitě je potřeba zmínit, že se nám podařilo ustát opravdu složitý rok 2020. Stálo nás to hodně úsilí i financí.

Dobrá zpráva je, že se i trh vzpamatoval a zákazníci začali nakupovat. Jsme opět v situaci, kdy je naše výroba několik měsíců dopředu rozprodána.

Je taky skvělé, že se nám v letošním roce podařilo navýšit kapacity výroby jak ve Valašském Meziříčí, tak v Karviné. Jde vidět, že má ROBE dobré jméno, protože se nám podařilo nabrat bezmála 100 nových pracovníků, což je v této době malý zázrak.

Musíme vzpomenout i nové výrobky, které se nám podařilo vyvinout a dostat do výrobního procesu.

Všechna tyto aspekty vedou k tomu, že se o budoucnost ROBE neobávám.

Na tomto úspěchu se podílí všichni pracovníci. Firma je organismus, kde se všechna oddělení navzájem doplňují a jedno bez druhého se neobejde. Úspěch ROBE je z velké části založen právě na vyváženosti a propojení jednotlivých oddělení.

Blíží se konec roku. Jak to vidíš s rekapitulací roku 2021?

Tak jak byl pro nás rok 2020 něčím úplně novým a byl to doslova rok o přežití, tak současný rok 2021 bych nazval rokem konsolidace. Museli jsme si zvyknout na úplně nový styl práce a na nové výzvy. A myslím, že jsme v tom obstáli.

Co byla největší výzva?

Jednoznačně nedostatek materiálů. Už jsme to několikrát zmiňovali, ale to, co se děje ve světě s dostupností a s cenami materiálů, je neuvěřitelné. Dodavatelé materiálů nám ruší a posouvají již potvrzené objednávky a s tím se opravdu nedá pracovat. Předpokládal jsem, že v posledním kvartálu tohoto roku dojde k postupnému zlepšování situace, ale bohužel k tomu nedošlo. Situace se stále nezlepšuje.

A kdy myslíš, že by se mělo začít blýskat na lepší časy?

Mám obavu, že nás v příštím roce čeká podobný scénář. Není dobré si nic nalhávat. Minimálně v první polovině roku budeme čelit stejným problémům, kterým čelíme nyní. Rád bych chtěl opět poděkovat všem pracovníkům, že to takto zvládají.

A jaký je náš cíl na příští rok?

Jednoznačně stabilizovat firmu. Stále nám chybí zaměstnanci a ty bychom měli doplnit. Je potřeba zlepšit situaci s chybějícím materiálem. Rozhodli jsme se uvolnit další finanční prostředky na navýšení pojistných skladových zásob. Samozřejmě nejdříve musí být materiály na trhu k dispozici.

Jako nejdůležitější úkol vidím udržení kvality našich výrobků. Výrobky ROBE byly vždy brány jako ikona kvality a toto musíme zachovat. Nemůžeme si dovolit, aby problémy s materiálem, případně nedotaženost nových výrobků, které jdou do výroby, vedly k poklesu kvality. Toto by měl být hlavní úkol. Musíme si uvědomit, že kvalita naší výroby je vizitka nás všech. Pod každým výrobkem, který opouští prostory firmy, jsme podepsáni my všichni.

Na závěr bych chtěl popřát všem zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům do dalšího roku hodně zdraví a pohody. Zdraví jsme si dříve přáli možná až moc formálně. Za poslední roky se ukazuje, že je to opravdu to hlavní. Pokud budeme my a naši blízcí zdraví, tak zbytek přijde sám. ☒

Vlado Pristaš, lighting designér StarDance

Česká republika žije již po jedenácté fenoménem StarDance. Mnoho diváků má rezervovaný sobotní večer na sledování živého přenosu oblíbené soutěže, ve které tančí deset známých osobností s deseti profesionálními tanečníky a tanečnicemi. Prim ovšem nehrají pouze soutěžící, ale také ROBE světla, díky kterým jsou taneční výkony jednotlivých hvězd umocněny. Do zákulisí StarDance nás pozval lighting designér Vlado Pristaš, který spolupracuje s firmou Amex.

Text: Aneta Mikundová Foto: Archiv ČT, archiv V. Pristaše

Jak dlouho spolupracujete s panem Igorem Demčákem a firmou Amex a pod jakými projekty jste podepsaní?

S firmou AMEX AUDIO spolupracuji od roku 2010. Firma má dlouhodobou tradici v oblasti velkých koncertů - od stadiónů přes multifunkční haly až po konferenci v eventových prostorách a hotelech. Zajišťujeme dlouhodobě i největší slovenský open air festival Pohoda a v neposlední řadě pracujeme na přímých přenosech a záznamech pro slovenskou Televizii RTVS. Jak vidíte, AMEX AUDIO má široké portfolio služeb, které umí zákazníkovi nabídnout.

Projekty, pod kterými jsem podepsaný, jsou Zem spieva (RTVS), IMT Smile a Lúčnica (Steel Aréna KE, Štadión O. Nepelu BA, Amfiteáter Východná, je z toho i celovečerní film), IMT Smile History (Steel Aréna KE, Štadión O. Nepelu BA, Amfiteáter Východná), narozeniny Borisa Filana (záznam pre RTVS + koncert v NTC

Bratislava), pocta Karolovi Duchoňovi (záznam pre RTVS + koncert v NTC Bratislava), Social Awards Slovakia (televizní udílení cen), Slnko v Sieti (televizní udílení cen), Najväčší Slovák (televizní udílení cen uskutečněné v Národním divadle), Festival Pohoda (main stage, Orange stage) nebo Uprising festival Bratislava.

Momentálně působíte jako lighting designér taneční soutěže StarDance. Kolikrát jste již StarDance svítil? Můžete vyzdvihnout něco, čím je letošní ročník zajímavý?

Soutěž StarDance svítím potřetí. Hlavní kameraman soutěže, Vlado Valko, je velmi precizní, a je to právě on, kdo tvoří design. Sleduje do detailů předešlé ročníky a společně pak definujeme světla tak, aby byla co nejvíce „prodána“ - aby byla použita v celém prostoru. Myslím, že vše rok od roku vylepšujeme tak, abychom světla na kamerách využili na maximum. Letošní ročník je zajímavý mimo jiné tím, že přibyla ledková technologie a my se i díky ní snažíme posunout zase o kus dál vizuál, který architekt Jaroslav Svoboda navrhl.

Která ROBE světla jsou na StarDance nadefinována? Proč jste zvolil právě tato světla?

Pro soutěž StarDance je nadefinováno celkem 200 ks ROBE světel. Konkrétně se jedná o 100 ks Pointe, 30 ks MegaPointe, 50 ks LEDBeam 150, 28 ks Spiider a 10 ks BMFL Spot.

Letošní ročník jsme StarDance scénu uzavřeli oválně. Na to se skvěle hodí světla LEDBeam 150, která dokonale uzavírají 360° taneční arénu. Díky úzkému světelnému kuželu ohraničují taneční prostor přesně tak, jak potřebujeme. Rychlé pohyby PAN / TILT a rychlý zoom je neuvěřitelný a velmi žádaný. Často využíváme virtuální barevnou škálu už namíchaných barev.

Světla Spiider využíváme v módu 5, protože umí skvěle nasvítit venkovní ring. Spiider má velký světelný výkon a vypadá dobře na kamerách.

Světlo Pointe používám především kvůli jeho rychlosti a perfektnímu světelnému výstupu. Z mého pohledu je Pointe úžasné multifunkční světlo, které má navíc jako přidanou hodnotu zoom, perfektní prizmu a s přehledem může konkurovat světlům jiných výrobců. Má neuvěřitelně rychlý pohyb PAN / TILT.

BMFL Spot používám kvůli výkonu a projekci gob a animačnímu efektovému kotouči. Velmi se mi osvědčil minus green filter na potlačení nechyceného spektra metalhalidové lampy pro kamery.

A proč MegaPointe? Protože to jsou výkonná světla s krásným výběrem a projekcí gob a skvělými barvami. Další výhodou těchto světel je rychlá změna barev, gob, pohybu a zoomu. Jeho funkce rotujících patternů je bezkonkurenční.

Navíc všechna ROBE světla, která používáme, jsou minimálně poruchová.

Můžete nám přiblížit proces realizace světelného designu každého vystoupení?

Každé vystoupení se programuje 2 dny před přímým přenosem. Velmi důležitý je hlavní kameraman Vlado Valko, který všechny tance postupně natočí. Následně nám z produkce přijde hudba a my pak programujeme každou písničku bod po bodu - dynamiku, barevnost atd. - přesně tak, jak skladba vyžaduje. V pátek a v sobotu vše přizpůsobujeme podle střihu kamer. Pokud např. chybí nějaký kužel světla, tak jej doplníme do záběru. Na generálce pak společně ladíme barevnost, kde nám velmi pomáhá virtuální barevný kotouč ve světlech.

Čím je nasvětlování StarDance zajímavé?

Mě osobně na tom baví to velké množství světel. Člověk musí mít v hlavě 360stupňový pohled a musí přesně vědět, co chce a musí to dobře přetavit do programování světelného pultu. V mém případě je to Avolites Arena. No nejlepší je samozřejmě pocit, když se dozvíte po přenosu, kolik diváků se dívalo na vaši práci.

Je něco, s čím jste se museli vyrovnat „poprat“ - co byla výzva v rámci osvětlování, případně vymýšlení light designu StarDance?

Opravdický problém je nízký strop Křížkova pavilónu, ve kterém se přenos točí. I proto volíme malá světla s velkým výkonem, jako jsou LEDBeam 150 a Pointe. Velkou výzvou je umístit světla tak, abychom mohli pracovat v tzv. hladinách nebo skupinách, aby výsledek nevypadal nevkusně a přeplácane. V některých typech světél jsme si dali vyrobít zakázková goba, protože i to se dá okoukat a pozorný divák si toho všimne. Důležité je i správné navržení DMX linky. V tom nám světla ROBE pomáhají i proto, že umí fungovat jako samostatné ArtNet nody, což je velmi žádoucí.

Jaké je osvětlovat pořad, který se vysílá živě? Jaký je rozdíl mezi předtočeným a živým vysíláním z hlediska osvětlování?

Rozdíl je v míře stresu. Když začíná přímý přenos, vždy mám strach, aby

technika neselhala. Protože i ty nejlepší pulty a servery mohou selhat. Snažím se předcházet komplikacím a samozřejmě mám všechno pro jistotu zálohované. Proto je velmi důležité mít i přítomného kolegu, který dokonale zná všechny DMX a ArtNet zapojení, ovládá postup při problémech, které mohou nastat a umí je během přímého přenosu napravit. Přesně takového kolegu našťást mám, je jím Oliver Greš, skvělý odborník na ROBE světla. Stalo se nám např., že během natáčení dokázal vyměnit lampu v MegaPointe.

Jaké je natáčet StarDance uprostřed „pandemie“ koronaviru? Jakým novým výzvám musíte čelit?

Řekl bych, že je to spíš výzva pro produkci. Z mého pohledu je změna především v tom, že se ve štábu pravidelně testujeme a používáme po celou dobu respirátory. Diváci nemohou po vystoupení k účinkujícím - jak to bylo dřív. Ale jak jsem řekl, natáčet uprostřed pandemie je mnohem větší výzva pro produkci

než pro nás. Do poslední chvíle neví, jestli někdo neskončí v karanténě - jak to např. bylo i s moderátorkou pořadu Terezu Kostkovou, s porotci či tanečníky.

Rozhovor s lighting designéry Nathanem Wanem a Andym Webbem

Britové Nathan Wan a Andy Web patří mezi pevné články ROBE Family po dlouhá léta. Během standardních let tráví oba většinu svého pracovního času na cestách po celém světě, kde zajišťují společně s koordinátorem veletrhů Tomášem Kohoutem veletržní stánky ROBE, divadelní workshopy a další živé eventy, na kterých jsou potřebné jejich dlouholeté znalosti světelného designu a programování světel ROBE a tvoření kreativní show. Ve Valašské Meziříčí se s nimi můžete setkat například v showroomu, kde mají na starosti vznik a programování show.

✍ **Text:** Pavel Němec 📷 **Foto:** Nathan Wan, Andy Webb

Jak jste se dostali ke kariéře lighting designérů a co vás k tomu vedlo?

Nathan: Zvuk a světla mě fascinovaly už od útlého věku. Svoji první show jsem svítil ve 12 letech na školní talentové soutěži, poté jsem pokračoval ve studiu filmové tvorby a grafického designu. To mi hodně pomohlo pochopit nejrůznější osvětlovací techniky používané ve filmu, televizi a na koncertech. Studoval jsem také elektroniku a programování, díky čemuž jsem bych schopný sestavit jednoduchý čtyřkanálový ovladač pro osvětlení. Po ukončení školy jsem získal práci v malé firmě Apollo Spectrum, která vyrábí osvětlení pro diskotéky. Během čtyř týdnů mi byla nabídnuta práce na plný úvazek v technickém oddělení, kde jsem opravoval osvětlovací pulty a světla, a tak jsem se během této práce naučil ovládat nejrůznější konzole. Jednoho dne jsem měl odvézt opravenou konzoli na místo konání koncertu, kde zrovna měla zvukovku jedna kapela. Jejich tour manažer mě oslovil a nabídl mi možnost svítit jejich show, protože jejich lighting designér se na ně „vykašlal“. No a tak to všechno začalo. S touto kapelou jsem strávil 6 let na cestách po celé Velké Británii. To vše během víkendů, v týdnu jsem stále pracoval pro Apollo, které se později spojilo se společností Coe-Tech, což byl britský distributor pro Coemar, italské značky profesionálních osvětlovacích systémů. To mi dalo spoustu zkušeností, protože Coemar měli spoustu nových „hraček“, se kterými jsem si mohl hrát. Toto sloučení dvou firem také vedlo k mému pový-

šení na pozici technického manažera. Jednou z mých povinností bylo starat se o showroom, programovat jej a plánovat předváděcí akce pro klienty. V roce 2001 začal společně Coe-tech distribuovat produkty konkurenčních Futurelight, což vedlo k dramatickému poklesu prodeje produktů Coemaru, protože nový Futurelight MH-600 byly nové trendy hračky, které všichni chtěli. Společnost Coemar se rozhodla otevřít svou pobočku ve Velké Británii a Coe-Tech pokračoval v prodeji Futurelight. Během několika let byla společnost Coe-Tech přejmenována na ROBE UK a já jsem byl přesunut do oddělení technického prodeje, kde byl můj hlavní úkol navrhovat a specifikovat osvětlovací soupravy pro noční kluby a další akce, jako např. výstavní stánky. V průběhu let jsem pořád pracoval jako programátor/designér osvětlení na volné noze. Občas se mi něco nepovedlo, ale měl jsem velké štěstí, že jsem měl možnost potkat se a spolupracovat s těmi nejlepšími designéry v oboru, kteří mi dali příležitost pracovat s velkými kapelami jako například The Charlatans, LaRoux, New Order, OMD a mnoho dalších. Jako lighting designér jsem byl fascinován možností ovládat emoce diváků pomocí světelných efektů a sledoval jsem, jak reagují na něco, co jsem vytvořil.

Andy: Já jsem se od malíčka zajímal o hudbu a osvětlení. Od svých 10 let jsem měl v pokoji vlastní dětskou sadu diskotékového osvětlení, které jsem zapínal a vypínal a měnil jejich barvu pořád dokola do rytmu hudby. Na střední škole

jsem byl seznámen s osvětlováním našich školních představení v místním amatérském divadle, což byl ideální způsob, jak se naučit používat světla a vytvářet různé návrhy v prostoru. Bylo to pro mě bezpečné prostředí, protože jsem věděl, že když něco nefungovalo, přišť to můžu změnit a vylepšit své nápady, a tak jsem se vlastně učil metodou pokus omyl. Moji motivací bylo se neustále učit a snažit se porozumět dovednostem, které by pomohly mým návrhům. Také jsem sledoval inscenace a návrhy ostatních a snažil jsem se dosáhnout stejných vzhledů s masivně menším rozpočtem a omezeným vybavením, to byl můj přístup.

Kdy jste poprvé slyšeli o společnosti ROBE a jak jste po ni začali pracovat?

Nathan: Můj první výstavní stánek ROBE, který jsem navrhl a programoval, byl v roce 2002 na veletrhu PLASA v Londýně. Zde jsem se seznámil s Josefem Valchářem a Davidem Srbou a byl jsem požádán, abych začal programovat a navrhovat stánky ROBE po celém světě, přičemž jsem mezitím pracoval pro ROBE UK v oddělení technického prodeje.

Andy: Poprvé jsem slyšel o společnosti ROBE, když jsem pracoval v divadle Sundial na Cirencester College, když nás v roce 2006 zničehonic telefonicky kontaktovali ze společnosti ROBE UK s dotazem, zda bychom neměli zájem o některá světla. Společnost nabídla dobrou cenu, a tak jsme nakoupili pár ColorWash 250AT a ColorSpot 250AT, která jsou v divadle dodnes! V roce 2013 jsem byl požádán, abych připravil prezentaci divadelního designu pro ShowLight v Českém Krumlově, což byl počáteční bod mé spolupráce se společností ROBE. Poté jsem začal v roce 2014 pracovat s Nathanem a pomáhal mu vytvářet návrhy veletržních stánků, produktová videa a showroom v ČR.

➔ Pokračování článku na další straně

Pár otázek pro Igora Demčáka, majitele společnosti AMEX Audio

Můžete čtenářům představit vaši společnost?

S bratrem jsme začali působit v roce 1990 ve firmě Amtek. Potom jsme se sloučili do Amex Group a v roce 2006 jsem se stal ředitelem samostatné firmy Amex Audio. Po bratrově odchodu v roce 2010 jsme se přestěhovali do města Senec, kde jsem postavil novou budovu a přestěhoval jsem do ní celé Amex Audio.

S kterými zajímavými projekty jste spojeni?

Dělali jsme Superstar (1-4), Let's Dance v Bratislavě (1-4), přes léto pracujeme na festivalech Pohoda a Uprising, přitom se věnujeme koncertům zahraničních kapel, které účinkují v Bratislavě, a máme za sebou nespočet firemních akcí.

Jak se stane to, že slovenská firma technicky zabezpečuje pořad v Praze pro Českou televizi?

Slovenský režisér a kameraman nás doporučili v ČT. Byli jsme tedy pozváni do výběrového řízení na tento projekt a vyhráli jsme ho. ☒

Nathane, jsi hlavní osobou, která stojí za programováním a navrhováním show pro náš showroom, a také za celým naším výstavním konceptem. Můžeš nám o těchto různých projektech něco říct?

Nathan: Showroom se v průběhu let vyvíjel, první návrh, který jsem realizoval, byl v roce 2011. Nejednalo se o žádnou časovanou show, ani tam nebylo divadelní sezení nebo barový prostor. Hlavním faktorem, který ovlivnil dnešní podobu showroomu, je to, že máme k dispozici dva různé typy světelné techniky, které potřebujeme předvést zákazníkům, přičemž jeden typ produktů je zaměřen na divadelní svícení a druhý spíše na koncertní svícení. Celý koncept je důkladně promyšlený. Strávili jsme nad tím spoustu týdnů, ať už při výběru hudby, videoobsahu nebo jen přemýšlením, jakým způsobem můžeme v celé show použít různé typy světla a jak jednotlivé produktové řady během show efektivně představit. Celá show se skládá z čtyř set lightcues (příkazů pro ovládání světla), které se vystřídají během 8minutové show. Velmi důležitým faktorem pro mě bylo, že celá show je plně automatizovaná, což zajišťuje, že každý návštěvník dostane stejný zážitek při každé návštěvě showroomu.

Co vás baví víc? Ovládat živé vystoupení, nebo koordinovat předem připravené a předprogramované show?

Nathan: Mám rád, když můžu mít některé prvky automatizované, například videoprojekci nebo speciální efekty jako pyrotechniku nebo CO2 trysky. Obvykle proto, že je patrné, když prosvíhneš daný okamžik v show. Ale v prvé řadě rád ručně ovládám celou světelnou soupravu, protože věřím, že je důležité cítit energii, kterou kapela na pódiu vytváří. Obvykle to vypadá tak, že během koncertu hraji na pult jako na hudební nástroj.

Andy: Ja si více užívám vytváření předprogramovaných show, než ovládat živé vystoupení, mám rád čas, kdy můžu pracovat na jemných detailech. Třeba když rozkládáme jednotlivé skladby na části a zvuky, abychom mohli vytvořit zajímavé světelné efekty, mnohdy dosti komplikované při programování. To by bylo velmi těžké až nemožné dosáhnout, kdybyste stejnou show ovládali naživo.

Máte na starosti také náš "Divadelní workshop". Můžete nám o tomto formátu něco říct?

Andy: Divadelní workshopy jsme zahájili v roce 2015 jako živou "cestovní" produktovou prezentaci, která navštívila několik divadelních scén po celém světě. Cílem workshopu je vidět světla v reálném divadelním prostředí

a v reálném scénáři tak, aby návštěvníci mohli vidět světelný výstup, barvy, šíření paprsku atd., to vše při standardním divadelním rozmístění na LX a FOH barech (tyče pro zavěšení světla ve stropních částech divadla).

Uvádíme také různé příklady předchozích návrhů, kdy byla světla použita způsobem, které ostatní možná ani nenapadne. Workshop je především o osobním přístupu, trávení času mezi čtyřma očima mezi designéry a klienty a přenesení "rodinné" atmosféry společnosti ROBE do konkrétního divadla.

Máte nějaký projekt, který vám utkvěl v paměti? Na který jste nejvíc hrdí?

Nathan a Andy: Vytvoření živé show "Back to the Future" pro veletrhy bylo pro nás oba tím pomyslným milníkem. Je to jeden z našich nejoblíbenějších pubertálních filmů a mít možnost vytvořit vlastní živou verzi na pódiu, bylo skvělé, obzvláště když jsme měli repliku auta Delorean. Také jsme za tuto show získali ocenění za "Nejkreativnější využití světla" od LDI v roce 2019, což bylo třešničkou na dortu. Jinak jsme hrdí na všechna naše živá vystoupení a videa, která jsme vytvořili, protože každý projekt je jiný a má své vlastní výzvy. Lidé nevidí ty hodiny práce, které jsme všichni do těchto projektů vložili, od počátečních konceptů až po programování, abychom tyto epické koncepty uvedli v život. Všechny aspekty těchto show vytváříme interně mezi sebou od vytvoření soundtracku, přes scénické prvky designu stánku až po obsazení a režii účinkujících, což je důvod, proč jsme oba na tato živá vystoupení a na to, čeho se nám podařilo dosáhnout, nesmírně hrdí.

A co nějaké další projekty, které nejsou spojeny se společností ROBE?

Nathan: Kromě povinností ve firmě ROBE jsem nezávislý designér a spolupracuji s různými kapelami, jako jsou OMD, New Order a The Charlatans. Navrhují a programují hlavně světelné a video prvky pro jejich koncertní turné. Také se každoročně podílím na velké kaskadérské halové show v aréně Autosports International. V průběhu let jsem měl tu čest spolupracovat s několika výjimečnými lidmi a značkami, což mi velmi pomáhá a inspiruje mě při přístupu k jednotlivým projektům ROBE, jako je showroom, produktová videa a výstavy. Nedávno jsem navrhl a naprogramoval videoobsah pro show britského turné kapely OMD, která se příští rok chystá také do USA, a v současné době navrhují návrat arénové show Autosport International Live pro rok 2022, která bude větší a lepší než v roce 2020, s více kaskadérskými kousky aut a motorek, více pyrotechniky, laserů a ROBE světla.

Andy: Mimo ROBE se věnuji navrhování osvětlení pro nejrůznější divadelní představení a muzikály. Každou vánoční sezónu navrhují pantomimy pro britské produkce. To jsou tradiční britská představení, kde můžu popustit uzdu své fantazii při vytváření podmořských světů, světla lajev až po létající koberce. Při těchto představeních osvětlovací technika jede na plné obrátky. Používám výrazné barvy, goba a efekty, abych vytvořil vizuální podobu celé inscenace a aby scény ožily a kouzla se stala pro mladé diváky uvěřitelná.

Máte nějaké viz do budoucna pro vaše projekty?

Nathan: Samozřejmě. Neustále nad tím přemýšlíme, ať už v baru nebo v letadle. Pořád se snažíme posouvat tvůrčí hranice u každého projektu, ať už je to produktové video, showroom nebo výstavní stánek. Jedním z klíčových faktorů naší práce je inspirovat ostatní a předvést světla v tom nejlepší možném světle!

Andy: Vždy máme spoustu vizí do budoucna, některé dobré, některé špatné a je důležité přijít s těmi špatnými na základě, kterých vymyslíš ty dobré. Hodně našich vizí se odehrává ve výšce 3 500 stop v letadle, při cestě na další akci, takže doufáme, že teď, když můžeme všichni zase začít cestovat, přijdeme s dalšími bláznivými nápady, kterým vdechneme život v budoucích návrzích a projektech, tak buďte připraveni!

Co vás nejvíc baví na vaší práci?

Nathan: Mě jednoznačně ta rozmanitost. Obvykle mám rozdělaných mnoho projektů najednou, jeden týden tvoříme nějakou živou show na výstavišti, další

týden točíme produktové video nebo pracuji na showroomu. Nemůžu říct, že bych se někdy nudil. Jedním z největších benefitů je, že jsem měl to štěstí v rámci své práce cestovat po celém světě. Miluju výzvy a tvůrčí svobodu. To je k nezaplacení. Sledovat reakce publika na něco, co jste vytvořili, je skvělý pocit a kvůli němu stojí ty bezesné noci a tvrdá práce za to.

Andy: Na své práci si nejvíc užívám to, že můj koníček je zároveň mou prací a kariérou, takže jsem si nikdy neřekl: "Ach jo, dnes zase musím do práce". Být kreativní, začít s výzvou prázdné stránky, pak vymyslet design a nakonec vidět celkový výsledek své tvrdé práce, mi přináší skutečné uspokojení, zejména když vidím reakce lidí, kteří sledují moje živé vystoupení.

Vím, že jste jedni z nevytíženějších lidí ve firmě, ale když už máte nějaký volný čas, jak ho nejraději trávíte?

Nathan: Když zrovna nepracuji, tak rád trávím čas s rodinou. Mimo to jsem tak trochu "petrolhead" (milovník aut), takže pokud to nejede rychle, nezajímá mě to! Rád trávím čas s přáteli buď při motokrosu, nebo na sportovní motorce projížděním britských venkovských silnic. Nebo trávím čas v posilovně či v hospodě.

Andy: Já mám rád motorsport a auta, miluju den na okruhu, jezdil jsem na řadě tratí ve Velké Británii a v Evropě, včetně Nurburgringu. Ale poté, co jsem při jednom z našich výletů po Evropě projel třináctkilometrovou Nordschleife se 154 zatáčkami, bych to nikomu nedoporučoval

se dvěma těžkými kufry a krabicí kukuřičných lupínků v kufru! Pokud s sebou nemáte vysavač!

Nathan: Celá pandemie byla pro náš obor jako celá velmi těžkým obdobím, zejména bez živých koncertů, zahraničních cest a výstav. Omezení nám však poskytla příležitost zaměřit naše úsilí na nová produktová videa a zdokonalit naše tvůrčí schopnosti, abychom udrželi tok nápadů a značku ROBE živou a inovativní. Pravidelné společné online schůzky s mezinárodním marketingovým týmem nám umožnily vytvářet a dodávat spoustu virtuálního obsahu na náš globální trh a udržovat si přehled o neustále se měnící situaci po celém světě. ☹

Návštěva v DIOFLEXU

Po delší době jsme navštívili DIOFLEX, dceřinou firmu společnosti ROBE. Našimi průvodci se stali provozní ředitelka Miriam Krupová a výrobní ředitel David Hromada. Povíдали jsme si nejen o tom, jak se firma od naší poslední návštěvy proměnila, ale také o novinkách a plánech do budoucna.

Text: Petra Mrovcová
Foto: Marek Holub

Můžete nastínit vývoj v DIOFLEXU v posledních letech? Kolik lidí pro DIOFLEX pracuje a jak se počty měnily během minulých let?

MK: Naše společnost se až do roku 2016 zvětšovala postupně a pozvolna a ke konci tohoto roku jsme měli 44 zaměstnanců. V období roku 2017 jsme se však rozrostli skokově o 12 pracovníků a v prosinci roku 2017 jsme zaměstnávali už 56 lidí. Rok 2017 se jevil jako jeden z nejlepších let v naší společnosti, předčil jej pak ale rok 2018, jak v oblasti tržeb, tak počtem zaměstnanců – ten se ustálil na 60lidech. Co se výsledků týká, byl skvělý i rok 2019, kdy jsme ho projeli s optimalizovaným stavem 60 zaměstnanců. V roce 2020 jsme ale byli v důsledku koronavirové krize nuceni tyto počty zredukovat. Sáhli jsme po nejméně bolestivé formě, kdy jsme se v první řadě rozloučili s pracovníky, kteří měli smlouvy na dobu určitou, některé zaměstnankyně v tu dobu odcházely na rodičovskou dovolenou a také se stalo, že zaměstnanec odešel do firmy, která nebyla „postižena“ poklesem výroby. Na konci roku 2020 jsme se stáhli na 51 zaměstnanců. V tuto chvíli je v DIOFLEXU 49 pracovníků. Předpokládáme, že v tomto počtu, plus mínus 1 – 2 lidí, budeme schopni zajistit výrobu i ve vyšších objemech, než máme v současné době.

DH: V DIOFLEXU nyní máme dvě výrobní dílny a jednu dílnu testovací. Aktuálně tedy ve výrobě zaměstnáváme dohromady 34 lidí.

O tom, že covid ovlivnil podnikání napříč světem, byly popsány stohy papíru. Přesto se musím zeptat – jak se se situací na trhu perete vy?

MK: Společnosti ROBE se momentálně podařilo zajistit objednávky v dostatečném objemu, ale v tuto chvíli – stejně jako zbytek světa – bojujeme s nedostupností materiálu. Naše oddělení nákupu se snaží ze všech sil, ale situace je opravdu nestandardní. Dostali jsme se do stavu, kdy není vůbec žádný prostor na diskuzi s dodavateli o cenách

či případných slevách. Dodavatelé začali extrémně navyšovat termíny dodání. Dřív se nám zdálo hodně 5 nebo 6 týdnů, ale v tuto chvíli není výjimečné, když nám slíbí termín dodání za 20, 50 týdnů i více. Setkáváme se i s tím, že nám odsouvají termíny na neurčito. Kolegové z nákupu se snaží o nemožné a nikdo si nedokáže představit, jak je to v současné době náročná a frustrující práce. Za to, jak se s tím perou, jim patří dík.

Jak se DIOFLEX vyrovnal se situací na trhu? Jak jste zareagovali na prudký pokles objednávek ze strany ROBE?

MK: V minulém roce jsme změnili vedoucího oddělení prodeje i způsob prodeje. Jsme dceřinou společností

ROBE a vždy budeme spolupracovat primárně s ní, ale museli jsme zareagovat na stávající situaci. Takže jsme se s kolegy zaměřili na rozšíření zákaznického portfolia. Více jsme zacílili na externí zákazníky. V období poklesu objednávek z ROBE se nám díky nim podařilo navýšit procento objemu tržeb v tomto období tak, abychom byli schopni udržet alespoň v nějakém poměru chod firmy. ROBE je pro nás stále stěžejní, ale slovy čísel – v roce 2017 mělo ROBE 90procentní objem tržeb, v tuto chvíli je to 72 procent. Samozřejmě, že je to relativní, protože vždy musíme brát v potaz, že ROBE ještě stále nejede ve stejných objemech jako v letech předcházejících covidu.

Jakým způsobem jste rozšiřovali okruh externích zákazníků?

MK: Jak se říká – všechno zlé je k něčemu dobré, takže jsme se nově zaměřili na oblasti, které jsme dřív až zase tolik neřešili. Posunuli jsme se o kus dál v oblasti marketingu, změnili jsme webové stránky, udělali jsme si certifikaci ISO. To vše byla vstupenka do externích vod, ve kterých se nám momentálně daří.

V minulosti jsme se marketingem téměř nezabývali, protože to nebylo nutné. Měli jsme hlavního zákazníka ROBE a ostatní zákazníci z okolí s námi spolupracovali tak nějak přirozeně. To nám stačilo na vyplnění kapacit. V okamžiku, kdy ROBE razantně snížilo objednávky, jsme začali cítit potřebu začít se marketingem věnovat více.

Jak to probíhalo? Jak se vám podařilo oslovit nové zákazníky v tak složité době?

MK: Jak jsem už zmiňovala, změnili jsme webové stránky, na což jsme využili šikovnosti našich stávajících zaměstnanců. Ti byli schopni udělat novou strukturu webových stránek. Nenabídli jsme zde jen osazení spojů od A do Z, ale nabídli jsme rovnou i služby – jako např. lakování, rentgenování atp.

DH: DIOFLEX nebyl až tak veřejně známý, a to jsme se rozhodli změnit. Začali jsme tím, že jsme přepracovali web a nabídli své kapacity.

MK: Dále jsme nechali vyrobit brožury, letáčky a reklamní předměty. Využívali jsme také své kontakty z minulosti a oslovili jsme je napříč Českou republikou.

Což nebylo určité jednoduché uprostřed koronavirové pandemie, že?

MK: Toto období bylo obtížné hlavně pro nového vedoucího prodeje Oldřicha Havlenu, protože nejen, že přebíral celou agendu obchodu, ale v době, kdy byl covid, karantény a omezený pohyb, měl za úkol zajistit nové zákazníky.

Výborným tahem bylo zhotovení videa z prostředí naší firmy, které jsme umístili na nový web. Vytvořili ho naši kolegové a je zde kompletně natočená veškerá výroba. Pro naše potenciální zákazníky to byla prvotní informace o tom, kdo jsme a s jakou technologií pracujeme. Bylo to v době, kdy nás nemohli osobně navštívit, a takto se s námi mohli blíže seznámit. Viděli, že jsme moderní firma na vysoké úrovni.

Vypadá to, že se vám podařilo najít skryté rezervy a zamířili jste správným směrem. Co všechno vám teď komplikuje každodenní situaci?

MK: Abychom udrželi firmu v chodu, tak jak si představujeme, musíme denně bojovat nejen s nedostatkem materiálu, ale také s odsunem objednávek, s posouváním termínů atd. Paradoxem této doby je, že jsme v menších číslech, máme méně lidí, ale více práce a mnohem větší agendu. Přestali fungovat naši velcí dodavatelé komponent a z tohoto důvodu jsme se museli obrátit na drobné dodavatele. Tím pádem zpracováváme mnohonásobně větší množství faktur, příjemek, dodacích listů atd. A to už se vůbec nebudeme zabývat snížením počtu zaměstnanců v důsledku izolací, karantén a ošetřovného, takže reálné číslo pracujících se v každém měsíci liší, ale bývá to tak o 4 až 5 zaměstnanců méně. Což je na necelých 50 lidí vysoké procento.

DH: Od roku 2015 až do roku 2018 jsme každým rokem řešili nárůst výroby o 20 až 30 procent objemu. Potýkali jsme se s kapacitními problémy, ale materiály byly vždy nějakým způsobem na trhu dostupné. A i když ROBE navyšovalo stavy a otvíraly se nové haly, my jsme měli informace dopředu a tím pádem jsme byli schopni operativně zareagovat. Mohli jsme navýšit objem součástek a rychle se danému stavu přizpůsobit. Ale v současné době ani sami dodavatelé dopředu neví, kdy a jestli vůbec nám materiál dodají.

Pokračování článku na další straně

Miriam Krupová
provozní ředitelka
DIOFLEX - Rožnov pod Radhoštěm

David Hromada
výrobní ředitel
DIOFLEX - Rožnov pod Radhoštěm

Lze této situaci do budoucna předejít?

DH: Pro nás z toho do budoucna plyne ponaučení, že je lepší mít na skladě materiály ve větších objemech, protože pak je jednodušší regulovat výpadky a držet kvalitu materiálů. Posunulo by nás to v tom, že bychom měli dostatek komponent na výrobu, kdyby nastal razantnější výpadek ve světě. Po dohodě s majiteli tak v budoucnu půjdeme cestou navýšení skladových kapacit, budeme rozšiřovat technologii o další skladové věže tak, abychom byli schopni pokrýt zhruba čtyřměsíční výrobu.

Vraťme se ale ještě k certifikaci ISO 9001, kterou jste zmiňovali. Z jakého důvodu jste se rozhodli, že ISO v DIO-FLEXU zavedete?

DH: Jak už jsem říkal, když nastal propad ve výrobě, zaměřili jsme se víc na externí zákazníky. Tím propadem se začalo o to víc tlačit, abychom udrželi drahou technologii a lidi. Jedna z pod-

a jen za tento rok jsme zpracovali asi 360 cenových nabídek. Mluvíme o nárůstu ve výši 20 procent, ale objem práce stoupl na dvojnásobek. Dříve jsme obsluhovali především ROBE, nyní je to mnoho zákazníků a s tím související větší agenda.

ISO 9001 máme rok, teď jsme úspěšně prošli první obhajobou. Je to přínos i pro nás, máme zajištěný externí audit, během kterého jsme upozorněni na určité možnosti vylepšení. ISO je o tom, že se musíme neustále vylepšovat, musíme zaznamenávat plány a vize do budoucna, a to nás posouvá dál. Z dlouhodobého hlediska díky němu budeme mnohem více konkurenceschopní.

MK: Jak už kolega zmiňoval, většina věcí u nás fungovala naprosto přirozeně i v minulých letech. Tou certifikací jsme tomu dali jen jakousi oficiální formu.

Je ještě něco, co vám pomáhá s rozšířením portfolia zákazníků?

DH: My jsme vždy byli ze strany ROBE orientovaní na rychlost, stále jsme pracovali na expresních zakázkách tak, aby byly vzorky vyrobeny za co nejkratší dobu. A to je přesně to, co nám teď prodává. Externí firmy jsou zvyklé na dodávky za měsíc nebo dva, my jsme schopni některé položky zpracovat do tří pracovních dnů. To nám nejvíce pomohlo k získání nových externích zákazníků. Neděláme žádné milionové série, to pro nás není zajímavé, náš systém je nastavený v řádech tisíců kusů - jak pro ROBE, tak pro externí firmy. Primárně nás tedy poptávají společnosti, které chtějí vyrobit vzorky v řádech tisíců kusů, což my umíme rychle a kvalitně.

Je možné v takové situaci cokoliv dopředu naplánovat?

DH: Dodavatelé se potýkají se stejnými problémy jako my. Veškeré systémy a standardy, které byly nastavené, se zbouraly a není možné nic naplánovat jako dřív. Co se týká termínů dodání, u některých materiálů se pohybujeme na 20 týdnech, ale jsou komponenty - např. procesory, kde je běžně doba dodání i 42 až 50 týdnů, ale teď se pohybujeme v 90 týdnech. A jestli je dodají, není vůbec jisté. Dostáváme od nich termíny na konec roku 2023, 2024. Předtím jsme řešili kapacity, stačilo nakoupit stroje, ty dorazily za 16 až 20 týdnů, obměnili jsme technologie, navýšili jsme propustnost. Nyní došlo k tomu, že i když máme kapacity na vyšší úrovni, než by ROBE mělo spotřebovávat, my nejsme schopni dodávat, protože nemáme ty vstupy. U nás je navíc problematické, že jedna komponenta je společná z 80 % mezi všemi elektronikami a pokud vypadne jedna z dodávaných komponent, není to o tom, že bychom nedodali jeden typ DPS, ale nám tím pádem najednou vypadne 20 nebo 30 typů.

Co se stane, když pak komponenta dorazí? Jak postupujete?

DH: Jakmile komponenta dorazí, měli bychom vyrábět všechno najednou. A to samozřejmě technologicky nejde. Pak přichází na řadu výroba podle priorit. Stává se, že v ROBE pak jejich výroba stojí, protože my jim dodáme 6 typů desek, ale chybí jim sedmý typ v pořadí. V praxi to momentálně vypadá tak, že ve chvíli, kdy nemáme materiál, vyrábíme pro externí zákazníky. Když materiál dorazí, vyrábíme pro ROBE. S tím souvisí také to, že výroba není plynulá a potýkáme se s velkými přesuny. Dva dny

např. nemáme téměř žádnou práci a pak najednou bychom měli týden dva dělat na 200 procent.

Takže dalším paradoxem je, že nejedeme naplno, a přesto musíme pracovat o svátcích a o víkendech, abychom dotahovali alespoň dodávky našeho zboží na dokončení rozpracovaných světél. Protože stejně jako v jiných odvětvích máme i my nedokončené výrobky, které v okamžiku, kdy dorazí materiál, ihned zpracováváme a expedujeme.

mínek dodávek elektronik je ISO, což je zdokumentování, zmapování a kontrola procesu, jakým způsobem postupujeme ve výrobě a jestli je celý proces výroby popsateľný a dá se zanést. My jsme i dříve měli procesy slušně nastavené, používali jsme program Navision, ale museli jsme doplnit nějaké personální a výrobní informace, museli jsme např. popsat systém nakupování, propracovat cenové nabídky, reklamace atd. Zacertifikovali jsme se, propracovali systém cenotvorby

Jak to vidíte s plány do budoucna? Kam se chcete posunout a jak?

DH: Postupně se zaměřujeme na robotiku. Teď budeme spouštět druhého kolaborativního robota, v budoucnu bychom rádi spustili ještě další dva tak, abychom byli schopni dorovnat chybějící kapacity v důsledku snížení stavů. Rádi bychom provedli v co největším měřítku automatizaci.

MK: Samozřejmě věříme, že se situace do budoucna zklidní a vše se rozjede, jak má. Uvažujeme optimisticky a budeme se snažit nejen o rozšíření kapacit technologií výroby, ale i kapacit užitkových prostor, co se týká budov. Pokud chceme dělat rychle, kvalitně a s málo lidmi, musíme pro to mít odpovídající podmínky. ☒

Postřehy z personálního oddělení

✉ **Text:** Kateřina Galusová, Aneta Mikundová, Lenka Remešová
📷 **Foto:** Marek Holub, Ingimage

Roční odměna

Vedení společnosti rozhodlo o poskytnutí roční odměny ve výši 10 000 Kč. Roční odměna je krácena podle odpracovaných celých měsíců v období od 1. prosince 2020 do 30. listopadu 2021.

Petra Hašová, nová vedoucí finančního oddělení

Od 1. října 2021 vede finanční oddělení Petra Hašová, kterou jsme požádali, aby se v rámci medailonku představila.

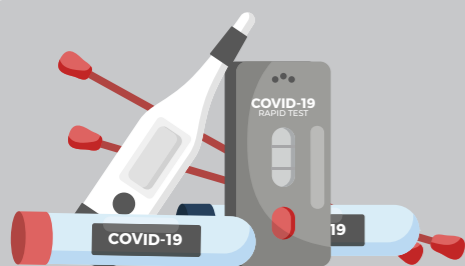
„Už od střední školy jsem věděla, že se chci věnovat účetnictví. Z tohoto důvodu jsem také vystudovala Vysokou školu báňskou - Technickou univerzitu v Ostravě, konkrétně obor Účetnictví a daně. Po škole jsem pracovala v mezinárodní společnosti Teva Czech Industries s. r. o. jako účetní. Největší zkušenosti jsem získala ve společnosti NWT a.s., která patří mezi nejvýznamnější technologické a inovační firmy České republiky. Zde jsem vedla tým 4 účetních a měla jsem na starosti kompletní zpracování účetnictví cca 30 společností s nejrůznějším zaměřením. Po necelé 10leté praxi jsem se rozhodla přejít do ROBE. Za svůj největší dosavadní úspěch považuji úspěšné složení

zkoušek na daňového poradce a zápis do Komory daňových poradců ČR.

Miluji přírodu, a proto jsem ráda, že bydlím v Bystřici pod Hostýnem. Ráda sportuji, mám ráda běh, jízdu na kole, in-line brusle, aerobik, fitness, turistiku atd. Na sport mi ovšem nezbývá moc času, protože téměř veškerý svůj volný čas trávím se svým koněm. Věnuji se amatérsky drezuře, parkuru i vozatajství.“

Testování zaměstnanců

Firma ROBE se od listopadu rozhodla na vlastní náklady testovat zaměstnance a tímto postupem zachytit výskyt onemocnění COVID-19 a zabránit jeho šíření. Zaměstnancům jsme také nabídli možnost, že v případě, že se necítí dobře, se mohou zastavit na personální oddělení a nechat se kdykoliv otestovat.

ROBE vyrazilo za kulturou

10. října 2021 vyrazili zaměstnanci ROBE a jejich rodinní příslušníci za kulturou. Ti, kteří si chtěli nechat vysát každodenní starosti z hlavy, se jeli pobavit na komediální ONE MAN SHOW Vysavač s Bohumilem Kleplem. Hra vznikla pod taktovkou Patrika Hartla, autora a režiséra v jedné osobě, a kdo na ni vyrazil, neprohloupil – Bohumil Klepl byl jako zamilovaný uklízeč z nákupního centra neuvěřitelný – výborný, vtipný, zábavný.

Také neděle 31. října patřila kulturním zážitkům. Tentokrát jsme jeli navštívit ostravské divadlo Jiřího Myrona, kde jsme zhlédli mysteriózní hit muzikálové sezóny Rebecca. Ten vznikl na motivy románu anglické spisovatelky Daphne du Maurier, autorky romantických napínavých románů a povídek s detektivní zápletkou.

Podzimní spolupráce se školami

Během podzimu se v areálu firmy ROBE uskutečnil další ročník akce **Technický jarmark**. Během pátečního dopoledne firmu navštívilo 60 žáků osmých a devátých ročníků z valašskomeziříčských základních škol. Akce proběhla pod záštitou Krajské hospodářské komory Zlínského kraje a jejím záměrem bylo zvýšit motivaci žáků závěrečných tříd ke studiu technických oborů. Ti se během návštěvy ROBE mohli blíže seznámit nejen s naší

společností, ale mohli také zhlédnout prezentaci vybraných středních škol, s kterými dlouhodobě spolupracujeme.

Zástupci personálního oddělení naplánovali spoustu dalších akcí, během kterých chtěli dostat firmu ještě do širšího povědomí a představit ji mladým potenciálním spolupracovníkům. Bohužel epidemiologická situace setkávání většího množství lidí nepřála a organizátoři akcí je byli nuceni přeložit či úplně zrušit.

K 1. prosinci 2021
zaměstnávala
společnost ROBE
598 zaměstnanců.

Více informací pro
zaměstnance lze získat
na www.robekariera.cz

V současné době hledáme zaměstnance (muže/ženy) na tyto pozice:

Software Engineer
Elektromechanik
Zámečnick - svářeč

Finanční účetní - senior
Mechanik - zámečnick
Lakýrník

PRO VÝROBNÍ ZÁVOD VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Navýšení mezd

Od 1. února 2022 dojde k navýšení mezd v průměru o 6,5 %.

Zimní celozávodní dovolená

Užijte si celozávodní zimní dovolenou v termínu
od 22. prosince 2021 do 2. ledna 2022.

V práci se opět všichni setkáme v pondělí 3. ledna 2022.

My z personálního oddělení vám přejeme pohodové Vánoce a v novém roce 2022 hodně zdraví, štěstí a dobré nálady.

Dobré skutky v ROBE

Vánoční hvězda

Na sklonku roku jsme společně s vámi navázali na spolupráci s obecně prospěšnou společností Šance Olomouc, která už od roku 1991 pomáhá hematologicky, onkologicky a chronicky nemocným dětem a jejich rodinám na Dětské klinice Fakultní nemocnice Olomouc.

V listopadu 2021 se prodalo celkem 136 velkých a 122 malých vánočních hvězd a díky vám jsme tak mohli přispět na nemocné děti částkou 23 640 Kč.

Vánoční jarmark

A protože dobrých skutků není nikdy dost, uspořádali jsme opět po roce s obecně prospěšnou společností Iskérka vánoční jarmark. Děkujeme, že jste si zakoupili originální dárky z Iskérky a podpořili tak její činnost.

Vánoční večírky

Během prosince se uskutečnily vánoční večírky. Stejně jako v minulých letech bylo i letos možné čerpat příspěvek na zaměstnance. Ten činil 250 Kč. Organizace vánočních večírků byla v režii jednotlivých dílen a pracovišť.

...it's time for
Christmas
&
Happy New Year
ROBE

Ples

Rádi bychom vás pozvali na ples společnosti ROBE, který se uskuteční 22. ledna 2022 v kongresovém sálu Horského hotelu Soláň. Stejně jako v minulých letech máme v nabídce vstupenky ve dvou variantách – s ubytováním a bez ubytování. Vzhledem k proměnlivé epidemiologické situaci bude vstupenky prodávat na personálním oddělení Aneta Mikundová až v průběhu ledna 2022.

Letní celozávodní dovolená

V diáři na rok 2022 si nezapomeňte poznačit termín celozávodní letní dovolené. Ta je naplánovaná na termín **25. července 2022 - 7. srpna 2022.**

Jubilea

V období od října do prosince 2021 oslavili významné pracovní jubileum v naší firmě:

15 let Michal Basel,
Tomáš Bolcek,
Jan Čuraj, Tomáš Hutýra, Pavlína
Ivánková, Pavel Koleček, Tomáš
Krhutek a Martin Majer

10 let Helena Adámková, Tereza
Halaštová, Radek Malěř,
Jiří Potáč, Stanislav Mičola,
Eva Slezáková a Šárka Vlčková

5 let Hana Baselová, Josef
Daněk, Miroslava Grygarová,
Lenka Jelínková, Dominik Kopecký,
Jaroslava Krejčí, Dominik Nevrla,
Filip Peredarjuk, Renáta Pšenícová,
Ondřej Vodák, Jan Zapletal
a Kateřina Zeťová

Děkujeme za letitou spolupráci všem kolegům.

Medailonky

Jaroslava Krejčí
5 let

V prosinci tohoto roku to bude 5 let, co jsem součástí této firmy. Nastoupila jsem na pracovní pozici uklízečky, chtěla jsem mít tzv. práci s čistou hlavou. Věděla jsem, že tato pozice je pro mě dočasná, a když se mi naskytla nabídka na místo recepční, neváhala jsem. Firma mi umožnila se rozvíjet i v jazykových znalostech. Jsem ráda, že můžu pracovat v ROBE a baví mě to.

Filip Peredarjuk
5 let

Do ROBE jsem nastoupil 1. prosince roku 2016. Byl jsem přijat na pozici Elektromechanik-oživovač na dílnu D5, kde pracuji dodnes. Práce oživovače mě baví, je to pestrá a zajímavá práce. Z minulého pracoviště jsem byl zvyklý na katastrofální platové ohodnocení a také podmínky na pracovišti, proto jsem byl mile překvapený z první výplaty i z toho, že pracuji v čistých prostorech. Na dílně panují ty nejlepší vztahy s kolegy, což je pro dobrý chod dílny důležité. Na závěr bych řekl, že jsem opravdu rád, že mohu být součástí téhle stabilní a pořádkem rozvíjející firmy, kterou ROBE je.

Jan Čuraj
15 let

Do firmy ROBE jsem nastoupil v listopadu roku 2006. Začínal jsem na balení mezi skvělou partou, poté jsem byl osloven vedoucím výroby, jestli by se mi zamlouvala pozice odpadového hospodáře. Já bez váhání kývl. Vůbec jsem netušil, do čeho všeho jdu a co mě čeká. Krom této práce jsem byl k dispozici i pro údržbu v podobě sekání trávy a odhrnování sněhu a některých dalších prací. Moc mě tato práce bavila, a když se firma začala rozrůstat, tak se v červenci roku 2016 správa odpadového hospodářství osamostatnila a mým nadřízeným se stal moc skvělý člověk Láďák Křenek. Jsem rád, že mohu pracovat v tak úspěšné firmě, kde je spousta fajn pozitivních lidí a je radost, když můžete tyto lidi potkávat, vidět, že je práce baví a mají srdíčko pro firmu. Samozřejmě člověk zažije veselé i smutné příběhy ve firmě, jak já je nazývám, ale je moc krásné, že se pomalinku vracíme k lepším časům, po tom, co bylo... a firma se pomalu opět i rozrůstá jak zakázkami, tak i o nové členy. Přeji všem zaměstnancům krásné prožití svátků vánočních a do nového roku 2022 hlavně pevné zdravíčko.

Přejeme hodně spokojenosti, štěstí a zdraví do dalších společných let.

Období nedostatku a vysokých cen

Tak bychom mohli nazvat uplynulou část letošního roku a podle signálů z trhu nás změna hned tak nečeká. Naše dodavatelská základna je rozložená prakticky po celém světě a napříč rozdílnými obory, máme k dispozici spoustu poznatků a informací k tomu, co se za aktuálním děním skrývá. Pokusím se vybrat to nejdůležitější, co ovlivňuje nás tady v ROBE a dopadá až na naše zákazníky.

✍️ **Text:** Jiří Rožnovják 📷 **Foto:** Marek Holúb

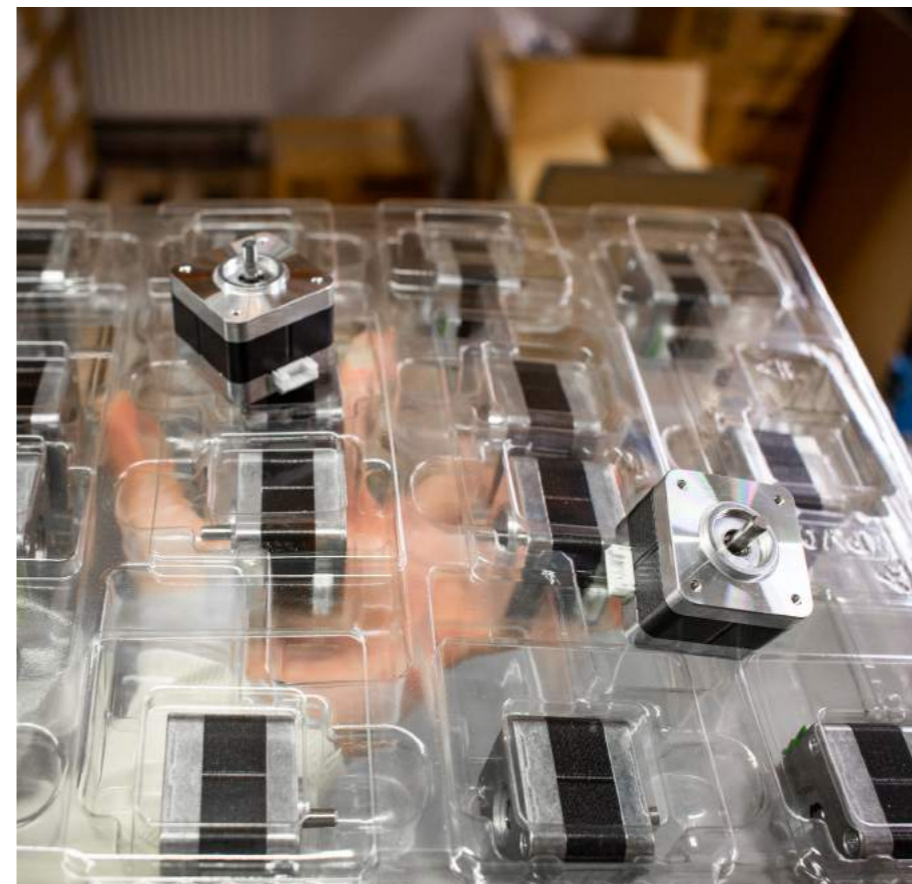
S velkou radostí jsme se po dlouhém roce dočkali oživení zábavního průmyslu a zaplňování našeho výrobního plánu novými zakázkami. Rozjeli jsme nákupní aktivitu, kolotoč se zase naplno roztočil. Brzy jsme ale začali narážet na neobvyklé reakce dodavatelů na naše nové objednávky. Čím dál častěji nám potvrzovali termíny a ceny, které na nás působily jako „tisková“ chyba. Dosavadní dodací lhůty se u spousty materiálů prodloužily z týdnů na dlouhé měsíce, některé termíny jsou dokonce delší než rok od objednání. Přišlo to skokově, bez možnosti se na nové okolnosti připravit. Pojistné zásoby se postupně vypařily a jedeme,

jak se říká, z ruky do úst. Poptávka roste rychleji než výrobní kapacity, dostupnost surovin se zhoršuje, přirozená reakce všech je zásobit se na horší časy a výsledek vidíme všichni. Takřka každý bojujeme s nedostatkem něčeho.

Naplno se ukázala křehkost a provázanost celého dodavatelského řetězce, závislost jednoho oboru na druhém a všech dohromady třeba na počasí. Zápavy v Thajsku a Číně, tajfuny, chyba jediného lodivoda v Suez, to všechno jsme pocítili až tady ve Valmezu. A byť se to odehrálo před zdánlivě dlouhou dobou několika měsíců, ještě dnes není v plynulosti dodávek a námořní přepravě

všechno OK a zlepšení je v nedohlednu. Setkáváme se s velkým množstvím vlivů, u některých jsme si dokonce ověřovali jejich realitu, protože zněly až nepravděpodobně. Nedostatek uhlí, kartonáže, dřeva, návrat covidu, absolutní výpadky v dodávkách procesorů, elektronických součástek, oceli, mědi, hliníku. Mnoho regionů v Číně trpí rozsáhlými výpadky dodávek elektřiny a průmyslové podniky, mezi nimi naši dodavatelé, mohou od začátku října vyrábět pouze dva dny v týdnu místo obvyklých šesti. Naskakují další a další, jde z toho hlava kolem... Postupně se snažíme zásoby doplnit, mít pojistku alespoň u nejhůře dostupných materiálů, ale sami jsme si vyzkoušeli, jak je složité zvolit ty pravé. Nakupujeme více než 5 000 položek u nás v ROBE, dalších téměř 10 000 kolegově v Dioflexu a už jsme si vyzkoušeli, že nás dokáže zastavit jednoduchá drobnost, která z různých příčin, a hlavně bez varování,

Jiří Rožnovják
Vedoucí nákupního oddělení
ROBE - Valašské Meziříčí

vícepracemi a náklady je naši lidé berou do rukou několikrát, děláme všechno pro to, abychom zákazníkům dodali co nejdříve, byť je to často po termínu.

Aby celý článek nebyl jenom o negativěch, musím poděkovat celé řadě našich dodavatelů, kteří nás v dané situaci podporují, jak mohou. Snaží se ve svých výrobních závodech nebo u subdodavatelů prosadit naše zájmy, a to i přesto, že jsme se u nich téměř na rok s pravidelnými odběry odmlčeli. V těchto dobách jsme rádi za dlouhodobě dobré obchodní a také osobní vztahy a znovu se potvrzuje, že i když nám to občas zaskřípe, je jejich budování nesmírně důležité. S trochou nadsázky... mít či nemít, to je oč tu běží ;-). Úplně na závěr si nechávám velký dík celému ROBE týmu! Mým nákupcům za energii, kterou tomu dávají, kolegům z výroby, kteří přeplánovávají a dokončují a stěhují výrobky z kouta do kouta... vyjmenovat teď všechny nedokážu, nechci na nikoho zapomenout, zkrátka všem, kteří dělají maximum, abychom se udrželi v chodu. ☒

zmizí z trhu. Něco se stane při výrobě někde na druhém konci světa nebo se jednoduše ztratí lodní kontejner. Zažíváme i kuriozity, jako např. materiál, který výrobce místo k nám odeslal jinému zákazníkovi, ten ale na žádost o vrácení odmítl přistoupit s tím, že se jedná o horké zboží a z ruky už ho nepustí...

Situace je v celém světě extrémní a dotkla se i oborů, ve kterých byla doposud představa zastavené výrobní linky tabu. V podstatě všechny evropské automobilky byly donuceny odstavit na určitou dobu montáž vozů, a čekaly nebo ještě stále čekají na materiál. Nejčastěji jako důvod zaznívá nedostatek čipů, ale problém je širší. A hlavně se neuvěřitelnou rychlostí nabaluje jako sněhová koule.

Samostatnou kapitolou jsou nákupní ceny. Doba ceníků zafixovaných na rok i déle je pryč, z pohybů v řádech jednotek procent máme rázem několikanásobky a poptávka je tak vysoká, že řada dodavatelů už odmítá o cenách vyjednávat a nové zákazníky nepřijímá. Dopravní náklady z Asie se během uplynulého roku více než zšestnásobily. Lhůty pro odbavení plavidel se z necelého dne protáhly až na 3 týdny, prázdné kontejnery se ze světa nestíhají vracet zpět a dlouhá zpoždění nastávají i v leteckých přepravách. Když to sečteme, a zdaleka jsem nevyjmenoval všechno, není snadné se s takovou situací vyrovnávat. Od nákupu, přes vývoj, logistiku a výrobu až po prodej a ekonomiku. Máme stovky nedokončených výrobků, které čekají na chybějící komponenty. S nemalými

Treková dobrodružství Honzy Maliny

Náš kolega Honza Malina se před nedávnem vrátil z dobrodružné výpravy v Nepálu. V říjnu vyrazil na trek přes 3 sedla, který měří 120 km a nachází se v nadmořské výšce nad 5 000 m n. m. V důsledku zranění celý trek nakonec neprošel. S největším sebezapřením však zvládl nejtěžší sedlo Renjo La (5 360 m).

✍️ **Text:** Petra Mrovcová 📷 **Foto:** archiv H. Maliny

Můžeš nám přiblížit, jak taková výprava do Nepálu vypadá?

Naše výprava trvala 21 dní, samotný trek byl naplánovaný na 19 dní. Odletěli jsme z Prahy přes Dubaj do Káthmándú. Let trval 24 hodin. Den přiletu jsme měli rezervovaný na vyřízení formalit, ale zbyl nám i prostor na návštěvu místních památek. Třetí den jsme se odebrali na Manthali airport a letěli jsme na jedno z nejzajímavějších letišť na světě – do Lukly.

Čím je letiště v Lukle tak zajímavé?

Zajímavé je tím, že se jedná o jednu z nejnebezpečnějších přistávacích ploch na světě. Jednak je zde extrémně proměnlivé počasí a je situováno mezi vysoké horské štíty. Piloti mají fakt málo manévrovacího prostoru. Přistávací dráha je opravdu krátká, měří 527 m a na jejím konci je 12% převýšení. Navíc zde nejsou žádné navigační ani radarové systémy, piloti se musí spolehnout na své zkušenosti a na to, co z kokpitu vidí.

Pasažéři si asi po přistání oddechnou a s chutí vyrazí na další část výpravy, že?

Přesně tak. Po úspěšném přistání jsme se hned po výstupu z letadla vydali na první část treku. Začali jsme ho poměrně krátkým sestupem do vesnice Phadking. Tam jsme také následně přespalí. Cestou jsme si mohli mj. prohlédnout kamenné zdi zdobené modlitebními nápisy v místním jazyce zvaném Mani.

Čtvrtý den jsme se přesunuli do Namche Bazaar, což je vesnice, která je ústředním obchodním místem v regionu. Cestou jsme také vstoupili do národního parku Sagarmatha, který najdeme na seznamu světového dědictví UNESCO.

Další den byl volnější, zaměřili jsme se především na aklimatizaci. Tělo si totiž muselo postupně zvyknout na jiný tlak, který se v této výšce (3 400 m) nachází. Prozkoumali jsme vesnici, užívali jsme si nádhernou atmosféru okolních hor atd. Z Namche Bazzaru jsme se šestý den přesunuli do vesnice Thame (3 800 m).

Nad vesnicí Gorak Shep. V pozadí Nuptse I Peak (7 861 m).

Odtud jsme překročili řeku Bhothe Koshi a vydali jsme se do údolí Lumde. Následoval aklimatizační den, abychom si ještě o něco lépe přivykli nadmořské výšce.

A přiblížil se nejnáročnější den výpravy, je to tak?

Ano, konečně jsme se dostali k nejnáročnějšímu dni z celé výpravy. U mě to bylo zhoršené ještě tím, že jsem si hned 2. den utrhnul meniskus. Přes tohle zásadní zranění jsem se rozhodl, že trek půjdu. Vstali jsme brzy ráno a vyrazili jsme. Na začátku treku začalo hrozně pršet, 2 dny jsme šli v bouřkách. Třetí den jsme se rozhodli, že sedlo přejdeme, situaci ztěžoval fakt, že nasněžilo asi tři čtvrtě metru. Začínali jsme v 7 hodin ráno a do cíle jsme dorazili ve 4 hodiny ráno další den. Trasu 11,5 km jsem šel 21 hodin. Za tu námahu to rozhodně stálo, cestou jsme např. viděli nejvyšší sladkovodní systém jezer na světě.

Jak to pokračovalo dále?

Druhé ze sedel jsem musel přeletět vrtulníkem, jelikož mi koleno nedovolilo ho přejít pěšky. Tím jsem se ale dostal do vesnice Gorak Shep. Tato vesnice se nachází přímo pod Base Campem Everestu (5 360 m n.m.), který jsem také druhý den v této vesnici navštívil. Bylo úžasné být na místě, odkud horolezci podnikají výpravy na Everest. Krásné bylo vidět také nádherný bílý ledopád, který se nachází na začátku této výstupové cesty. Potom už nás čekala cesta dolů zpět do Namcha Bazaar.

Jednalo se o tvůj první trek, nebo už máš zkušenosti z dřívějška?

Ne, nebyl to můj první trek, začal jsem s nimi před pěti lety. Mám rád výzvy a v té době mi začaly být kopce v okolí malé. Začal jsem tedy dělat delší treky s velkým převýšením za co nejkratší dobu atd. Snažil jsem se třeba přejít Malou Fatru za 2 dny, Nízké Tatry za 3 dny atp. Ale pořád jako by mi něco chybělo. Zjistil jsem, že bych k tomu ještě chtěl přidat něco víc.

Jací - používají se na převoz materiálu.

Má první větší zkušenost se váže k Tenerife a k výstupu na sopku ve výšce 3 600 m n. m. Tam jsem se hlavně naučil, jak dýchat ve vyšší nadmořské výšce. Poté jsem si užíval čtrnáctidenní trek v Kyrgystánu. Jednalo se o 2 týdenní treky. Týden aklimatizace a týden výstupový, kde se přecházelo sedlo ve výšce 4 500 m n. m. Zde jsem měl první zkušenost s ledovcem a moc se mi to zalíbilo. Naučil jsem se pracovat s lanem, s cepínami, pohybovat se po ledovci. 4 500 metrů bylo fajn, ale říkal jsem si, že výš by to mohlo být ještě lepší, takže jsem vyrazil do Nepálu. Mým snem vždy bylo vidět Everest na živo.

Dva spící psi, kteří s námi o den dříve přešli Renjo La Pass, odpočívají u posvátného jezera Gokyo Lake. Za nimi uprostřed sedlo Renjo La, napravo Gokyo Ri, nalevo v mracích Machhermo Peak.

Jak dlouho ses na trek připravoval a jakým způsobem?

Chodím pravidelně, takže co se týká fyzické přípravy, neřešil jsem nic mimořádného. Koneckonců treky nad 4 000 m už nejsou ani tak o fyzice, ale spíš o tom, kam člověka pustí hlava, co dokáže přejít, jak velkou bolest hlavy dokáže ustát. Devadesát procent lidí totiž dostane výškovou nemoc, s ní jsou spojeny obrovské bolesti hlavy po ránu.

Víc jsem se zaměřil na výběr správného vybavení. Musel jsem dát dohromady vhodné oblečení. Pohybovali jsme se totiž od nějakých 25stupňů až do mínus 15stupňů, což je obrovský rozdíl teplot. Musel jsem být vybavený jak na extrémní

slunce, které v 5 000 m pořádně pálí, tak na pobyt v mrazu.

Samozřejmostí je vybavení pro pohyb na ledovci, např. mačky, věci na vyproštění lidí z ledovce atd.

Takže příprava jako taková nebyla úplně náročná, důležitá je spíš aklimatizace na místě a tu jsme dodrželi. Šli jsme pomalu po 300 metrech nahoru.

Všechno vybavení, o kterém jsi mluvil, s sebou neseš v batohu? Kolik tak batoh váží?

Ano, to všechno nesu v batohu sám. Když jsem šel v Kyrgystánu, šel jsem s batohem tzv. na těžko. Nesli jsme si

➔ Pokračování článku na další straně

stany, spacáky, karimatky plus výbavu. Batoh vážil nějakých 24 kg. Na této poslední výpravě jsme ale měli na skupinu 10 lidí 2 nosiče. Navíc jsme teď nespali ve stanech, ale v horských vesničkách, takže člověk nemusel tahat stan, nesl jsem jen karimatku. Můj batoh vážil asi 8-10 kg. Složili jsme se na nosiče, kteří jsou trénováni na to, aby unesli přes 30 kg.

Jak vypadalo ubytování, kde jste přespávali?

To, co máme my doma jako přístřešek na dřevo, to v Nepálu mají na spaní. Je to spíš ochrana proti větru, člověk musí počítat s tím, že teplota venku se rovná teplotě uvnitř. Dvakrát se mi stalo, že mi „v pokoji“ zmrzla přes noc voda. Vnitřní teplota byla dost pod bodem mrazu.

Jde natrénovat pohyb ve vysoké výšce, nebo je to spíš o zkušenostech a o hlavě?

Pohyb ve vysoké výšce natrénovat trochu jde – je to o sebezpozorování toho, co mi dělá / nedělá dobře ve vysoké výšce, na co se mám zaměřit, co nedělat. Je to dost individuální. Tak je to ale o momentálním stavu organismu. Jsou lidé, kteří se pohybovali ve výšce nad 7 000 m, ale pak nedali další trek v 5 000 m. Vždy je důležitá ta postupná aklimatizace. Jít pomalu do výšek, nespěchat.

Zmínil jsi, že většinu postihne výšková nemoc. Zažil jsi ji taky? Jak to probíhalo?

Ano, zažil. Stalo se mi to v prvním sedle. Měl jsem problémy s koordinací. Ušel jsem pár kroků a zničehonic jsem začal padat.

Šel jsem, jak jen to šlo, opíral jsem se o hůlky. Mimochodem jsem jich několik zlomil. Jediné, co by v tu chvíli pomohlo, je klesat dolů. To ale nejde, protože člověk to sedlo musí přejít. Na akutní výškovou nemoc jsou prášky, ale to je až ta poslední možnost, protože ony moc odvodňují. A základem v této výšce je hodně pít.

Oslíci přechází most, kterému se přezdívá brána Everestu.

Kolik se tak musí v takové výšce vypít? A kde bereš zásobu tekutin?

Úplné minimum jsou 3 litry vody za den, ale já vypiju bez problémů 5 nebo 6 litrů vody. Protože jsme se rozhodli, že náš trek bude ve znamení Zero Waste (nechtěli jsme, aby po nás zůstávaly odpadky), tak jsem si pořídil filtry a vodu jsem si sám filtroval. Navíc voda v Himálajích (stejně jako vše ostatní) je opravdu drahá, litr vody stojí asi 150 Kč, takže i z toho důvodu jsem si zásobu vody denně pořizoval filtrováním.

Jak se stravuješ na treku?

Snídám obvykle kaše, většinou ovesné, které si přislažuji medem a dochutím ovocem. Je to sytá snídaně, která je navíc skladná. Během dne většinou člověk skoro nejí. Ono není úplně ideální moc jíst, jídlo se tak řeší energetickou tyčinkou. Větší jídlo se jí na konci dne. Pokud neberu složité přechody sedel, většinou se k místu přespání přichází kolem 4. nebo 5. hodiny. V Nepálu se jí Dal Bhát, což je rýže s čočkovou polévkou a zeleninovým kari, všechno se smíchá a jí se to rukama.

Thok La Pass (4 830 m) s modlitebními praporky. V pozadí oblíbená a nebezpečná hora Ama Dablam (6 856 m)

” Mám dva sny, které bych si chtěl v blízké budoucnosti splnit. Jeden je zážitkový, druhý výškový. Vždycky jsem chtěl vidět polární záři. Rád bych přešel jezero Inari na severu Finska. “

Ledovcová moréna s výhledem na Machhermo Peak (6 017 m)

Jaké to je cestovat v průběhu celosvětové pandemie? Na jaké komplikace jste kvůli covidu cestou narazili?

Do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli odletíme, protože Nepál byl kvůli covidu uzavřený pro turisty. Vlastně ještě 14 dní před odletem jsme nevěděli, jestli vůbec odletíme. I z toho důvodu se nám neustále obměňovala naplánovaná sestava lidí. Ve finále otevřeli Nepál, ale nebyly letenky, tak jsme odlet museli o pár dní posunout. Po příletu do Nepálu po nás chtěli odletový PCR test. Před příletem do ČR jsme opět museli podstoupit PCR test. A to byl docela vtipný zážitek – odběrové místo bylo zřízené v garáži mezi motorkami. Odběr dělala paní v klasických velkých gumových rukavicích a dala si s tím pořádně záležet, ještě teď cítím odběrovou tyčinku v mozku :-). Zajímavostí je, že PCR test byl navíc doplněn naší fotkou a na základě toho jsme se mohli přesunout do Dubaje a následně domů.

Jak ses vlastně zranil?

Jak jsme byli v Namche Bazaar, vstával jsem od stolu, v kolenní mi rupnulo a urval jsem si meniskus. Bohužel se to stalo hned zkraje. Takže jsem musel zatnout zuby a hecnout se k výkonům tak, aby to stálo za to.

Vybral sis tím smělu a dalším zraněním se pak vyhnul?

Bohužel ne. S touto výpravou mám spojeno víc nepříjemností. Jeden den jsem si utřel obličej a omylem smazal opalovací krém, takže jsem měl silné popáleniny části obličeje. Plus jsem měl spálené rty tak, že jsem nemohl jíst. Mimo to jsem se vrátil s omrzlinami. Naštěstí mi nezčernaly prsty. Doteď v nich ale nemám cit a mravenčí mi. Nepomohlo mi ani to, že jsem si na výpravu pořídil speciální boty. Navíc ty boty jsou poměrně úzké a těžké a s tou zraněnou nohou jsem je měl ke konci problém obout. Nezbyvalo mi nic jiného, než boty hodit na ramena a vzít si záložní boty, což byly crocsy. Ostatní mi začali říkat Johnny, hnědá crocsa:-). Jsem tak asi jediný člověk, který z Everestu slezl v croscích:-) :-).

Společná fotka z Base Campu.

Tak to sis opravdu zranění a nepříjemností užil dosyta.... Měl jsi během treku takovou krizi, že sis řekl, že už dál opravdu nemůžeš?

Já jsem paličatá hlava, takže ne. Kvůli urvanému menisku jsem šel pomalu a bylo to opravdu náročné. I přesto jsem si ani jednou neřekl, že bych to nedošel nebo že bych už na žádný trek nešel. Naopak jak jsem došel do Káthmándú, začal jsem hledat, na jakou horu půjdu příště.

A k čemu jsi došel? Jaké máš plány?

Mám dva sny, které bych si chtěl v blízké budoucnosti splnit. Jeden je zážitkový, druhý výškový. Vždycky jsem chtěl vidět polární záři. Rád bych přešel jezero Inari na severu Finska. Jde se krajem zamrzlého jezera a jsou zde úchvatné výhledy na polární záři, která je v těchto místech celoročně.

No a pokud mi to koleno a šéf dovolí, rád bych v příštím roce navštívil Chimborazo, sopku v Ekvádoru (má přes 6 200 m n.m.), takže bych se opět posunul výškově nahoru. ☒

Vytesané a pokreslené kameny v Thok La Pass. Na modlitebních praporečích jsou napsané modlitby. Nepálci věří, že když do nich fouká vítr, roznáší modlitby všude po světě.

Nepál

ROBE na treku

Přistávací Runway Lukla, jedno z nejnebezpečnějších letišť světa

MTV Video Music Awards je zpět!

MTV Video Music Awards, hudební ceny vztahující se k videoklipům, které se stabilně udělují od roku 1984 na nejznámější celosvětové televizní stanici MTV, jsou po odmlce zapříčiněné loňskými restrikcemi - zpět. Barclays Center v newyorském Brooklynu opět ožilo a mohlo tak hostit 40. ročník MTV VMA, které je konkurencí Grammy Awards.

Text: Pavel Němec Foto: Louise Stickland

Hlavní tlak velkého eventu, který se vrátil z virtuálního prostředí po dvou letech mezi živé akce, byl letos na lighting designérovi Tomovi Sutherlandovi. Ten chtěl 40. ročník pojmout velkolepě a neotřele, proto si k sobě pozval talentovaný tým, včetně kreativního ředitele Paula Caslina a dalších, kteří pomohli s lighting designem více než tři set kusů světelné techniky ROBE. Z ní hrálo prim 204 nestárnoucích legend BMFL, 80 kusů MegaPointe a 50 Pointe spolu s RoboSpot follow spot systémem.

K originalitě nastavení stage bezesporu pomohl i téměř 14 metrů vysoký nafukovací astronaut tyčící se nad podium. Ten je od roku 2017 hlavním symbolem VMA, je inspirovaný jednotlivými úspěšnými pokusy o přistání na Měsíc. Do jeho nitra byl zabudován hlavní vstup na 360stupňové okrouhlé podium pro účinkující. Tento koncept vyžadoval umístění klíčových a efektních světelných prvků po celém obvodu pódia. Díky tomu vystoupení každého performerera získalo na dynamice a osvětlení dokreslilo dokonalé choreografie, které byly na stagi k vidění.

Hlavním důvodem, proč Tom Sutherland vybral světla BMFL, je jejich síla a dostupné funkce, které pomohly vytvořit tisíce rozdílných vizuálních prvků jak na pódiu, tak na astronautovi a v hledišti. Pro stejný důvod byly vybrány i MegaPointy, které byly umístěny podél celého stadionu a zajistily průrazné světelné paprsky jdoucí napříč celým prostorem, což se nejvíce projevilo u vystoupení Buster Rhymes' a Justina Biebera.

Tomův design obsahoval spoustu náladového dramatického využití stínů

a siluet. Dále pracoval s osvětlením tak, aby odpovídalo tónu a syrové estetice video obsahu, který vypadal skvěle i pro kamery a nadšené diváky před televizními obrazovkami.

Pro precizní osvětlení vystupujících využil hlavní lighting designér 16 ks RoboSpot systému napojených na BMFL FollowSpot LT a BMFL Spot, které zajistily, že hlavní hvězdy večera byly vždy perfektně vidět v kuželu světla.

I díky fantastickému využití světla a produktů ROBE byly MTV Video Music Awards neskutečným, téměř tříhodinovým zážitkem, který se zapsal do hlavy lidem, jak naživo před samotnou stagi, tak i doma u obrazovek. ☒

Světoznámou Sky Tower v Aucklandu oživila světla Anolis

Ikonická 328 metrů vysoká věž Sky Tower v novozélandském Aucklandu získala novou tvář díky instalaci osvětlení Anolis, která se skládá ze 154 x Divine 72 LED svítidel.

Text: Pavel Němec, Tomáš Kohout Foto: archiv Robe Lighting

Tato významná dominanta Aucklandu je také velmi důležitým telekomunikačním uzlem a oblíbenou vyhlídkou, která se nachází v srdci této živé metropole a je její dominantou.

Designový koncept světla vytvořil Richard Bracebridge a Sam Walle ze společnosti Light Works Ltd. Technická specifikace, instalace a celková systémová integrace byla dílem Nicka Abela z LS Group. Světla dodal australský distributor Anolis světla - Jands.

Společnost Light Works se na osvětlení věže podílí od roku 2007, kdy byla vyměněna původní halogenová instalace.

Toto světelné vylepšení zahrnovalo nové osvětlení šachty - s využitím pozic na vrcholu některých vhodně orientovaných autobusových zastávek podél ulice Federal a Victoria Street - a modernizaci horní části věže a stožáru pomocí nej kvalitnějších RGB LED reflektorů, které byly v té době k dispozici.

O 11 let později, v roce 2018, vypadala instalace - což nebylo žádným překvapením - nejednotně a zastarale. Za tu dobu LED technologie výrazně pokročila, světla jsou jasnější, účinnější, mnohem efektivnější a cenově dostupnější.

Tým během instalace čelil několika výzvám, počínaje probíhajícím projektem

revitalizace nábřeží a centra města, během kterého byly odstraněny autobusové zastávky a byly instalovány nové sochy v okolí věže. Ty sice nabídl určitý "horní prostor" pro umístění osvětlovacích stožárů, ale celková plocha byla značně zmenšena a nebyla v optimálních pozicích pro efektivní osvětlení šachty věže.

Prostor na šachtě pro svítidla, která by osvětlovala horní část věže, byl ještě více omezený, protože všechna tato světla se musela dělit o prostor s telekomunikačním vybavením věže, včetně rozhlasových vysílačů FM, místních i celostátních televizních satelitů a dalších vysílacích souprav, bezdrátových internetových

vysílačů mobilních operátorů. Kritéria velikosti tedy zpočátku určovala výběr světla pro horní i spodní část věže. Anolis Divine 72, které byly při startu projektu právě uvedeny na trh, byly vybrány právě z těchto a několika dalších důvodů.

Hlavní požadovanou barvou byla bílá, takže světla musela umět vytvořit tu správnou ostrou bílou s co nejhladším a nejrovnoměrnějším pokrytím. Díky velikosti a tvaru svítidel byly Divine 72 ideální pro upevnění na horní části nových soch na ulici. Další 96 kusů bylo umístěno na vrcholu tří okolních budov a na sloupu u paty věže.

Šedesát světla Divine 72 bylo rozmístěno kolem horní části věže a jsou ukotveny mezi různými komunikačními prvky.

Pro optimalizaci světelného pokrytí jsou světla vybavena různými optikami, které jsou u řady Divine snadno dostupné.

Vzhledem k tomu, že se jedná o centrum města a obytnou zónu, bylo nutné dbát maximální opatrnosti, aby se minimalizovalo světelné znečištění, a světelný tok byl soustředěn jen na věž.

Světla Divine 72 jsou řízena prostřednictvím řídicí jednotky Pharos LPC 2, ke které lze získat vzdálený přístup prostřednictvím aplikace v telefonu a tabletu.

Pro zvláštní příležitosti je možné je okamžitě přepnout do libovolné barvy nebo různých barevných kombinací pouhým stisknutím tlačítka.

Nový moderní systém osvětlení byl uveden 30minutovou světelnou show, synchronizovanou s hudební skladbou, kterou hrála místní rozhlasová stanice The Breeze a celé město si tak mohlo vychutnat tuto podívanou.

Zajímavosti o věži Auckland Sky Tower

Věž Sky Tower byla otevřena v srpnu 1997. Navrhl ji Gordon Moller ze studia Craig Moller Architects. Je schopna odolávat větru o rychlosti 200 km/h, vysokým stupňům zemětřesení a získala řadu ocenění.

Věž je postavena z odolného železobetonu, šachta o průměru 39 stop váží přes 170 tun a na místo musela být vyzdvížena pomocí jeřábu připevněného ke konstrukci. Aby bylo možné posléze tento jeřáb odstranit, musel být postaven další - připevněný k horní části konstrukce.

Šachta obsahuje čtyři výtahy a nouzové schodiště a stojí na osmi nohách postavených na 16 základových pilířích, které jsou zavrženy 12 metrů do země.

Horní patra jsou postavena z kompozitních materiálů, konstrukční oceli, betonových prefabrikátů a železobetonu, přičemž vyhlídkové patra jsou z hliníku opláštěného modrým/zeleným reflexním sklem.

Věž je obrovskou turistickou atrakcí. Návštěvníci z ní mohou skákat bungee jumping nebo se projít po vnějších římsách a získat 360stupňový výhled na město a okolí, případně se najít ve třech špičkových restauracích, z nichž jedna je otočná. ☹

Filip Peredarjuk

Fotograf zvířat

✍ **Text:** Petra Mrovcová
 📷 **Foto:** archiv F. Peredarjuka

I v prosincovém čísle magazínu bychom vám rádi blíže představili kolegu, který má zajímavého koníčka. Je jím Filip Peredarjuk z dílny D5, který se ve svém volném čase věnuje focení zvířat. Povídali jsme si nejen o jeho cestě k fotografování, ale také o tom, jak vznikne dokonalá fotografie či jaký má fotografický sen.

Můžete nám přiblížit, jak vypadala vaše cesta k fotografování? Začal jsem fotit už na základní škole. V té době byly k dispozici pouze kompakty, klasické foťáčky nebo foťáky s ultrazoomem, tzv. coolpix. Takový jsem měl i já. Zkoušel jsem fotit, ale můj foťák tenkrát neměl všechny potřebné veličiny, které potřebuji, tzn. ISO, čas a clonu. Na nějaký čas jsem si našel jiné zájmy, jiné koníčky, ale po čase jsem se opět k focení vrátil.

Jak je to dlouho, co jste se opět začal fotografování věnovat?

Jsou to asi 3 nebo 4 roky. Pořídil jsem si zrcadlovku, zpočátku relativně levnější model, a znovu jsem se pustil do focení. Učil jsem se, postupně obměnil vybavení...

Jste samouk, nebo jste prošel nějakými kurzy či školami?

Absolvoval jsem několik kurzů. Myslím si, že je to pro začátečníka to nejlepší. Seznámí se s tím základním, naučí se mnoho nového. Ale potom už to je především o praxi. Člověk musí fotit, fotit, fotit.

Co nejraději fotíte?

Zaměřuji se na focení zvířat, především v zoologických zahradách po celé České republice. Fotím ale také zvířata ve volné přírodě, např. na začátku roku žáby, na konci roku mloky.

Proč právě zvířata?

Asi proto, že k nim mám občas blíže než k lidem (smích). Každá fotografie zvířete má v sobě ukrytý svůj příběh a dodneška si pamatuji každou svou fotografii, za jakých podmínek jsem ji nafotil a co se při ní dělo.

Možná to je návaznost na vzpomínky z dětství, my jsme docela často jezdili do ZOO - ať už s rodiči nebo se školou.

Neláká vás krajina?

Upřímně - krajina mě moc nebaví. Vnímám to tak, že krajinu můžu nafotit kdykoliv, ale u zvířete je to o tom správném momentu a ten se objeví jednou za čas.

Vaše fotky působí, že jsou foceny z bezprostřední blízkosti. Je to tak?

Vždy se snažím dostat ke zvířatům co nejbliž, abych měl detailní záběr. Není to jen o vzdálenosti, ale také o technice, kterou používám. Jsem schopný detailně vyfotit z 80metrů slona v ZOO tak, aby to

vypadalo, že fotím úplně zblízka. Slony fotím z dálky asi 70 nebo 80 metrů, ale jsou pavilony, ve kterých fotím třeba z jednoho a půl metru. Jedná se většinou o menší zvířata.

Fotíte zvířata v rámci běžné návštěvy, nebo nějakým způsobem spolupracujete s některou českou ZOO?

Navázat spolupráci se ZOO není úplně jednoduché, takže v tuto chvíli fotím jen sám pro sebe, příp. na nějakou výstavu v budoucnu. Ale např. v minulém roce jsem fotil snímky do kalendáře ZOO Lešná na rok 2021.

Která česká ZOO je z vašeho pohledu ta nej?

Já to beru ze 2 úhlů pohledu - jako člověk, běžný návštěvník, mám nejvíce rád ZOO Lešná, ale pro fotografa zas tak moc zajímavá není. Jako fotografa mě baví pražská ZOO. I z toho důvodu, že zde narazíme na zvířata, která jsou jako druh poslední na světě.

Kde je možné se s vaší tvorbou setkat?

Své fotky, ale i zkušenosti s focením, sdílím na sociálních sítích. Nejen na svém Facebooku (<https://www.facebook.com/filip.peredarjuk.3>) a Instagramu (https://www.instagram.com/filipos_photography/), ale také v rámci různých fotografických skupin na sociálních sítích. Fotky dávám do archivu a v letošním roce jsem začal dělat kalendáře.

O jaké kalendáře se jedná?

Jde o nástěnné kalendáře formátu A3. V tuto chvíli mám k dispozici 3 různé druhy. Pokud by měl někdo zájem, mám je vystaveny na prototypové dílně, která je součástí dílny D5. Samozřejmě je po domluvě mohu poslat k nahlédnutí v elektronické podobě. První dva kalendáře jsou zaměřeny na různá zvířata, ve třetím jsou pouze africká zvířata. Pokud by měl někdo zájem o jiný mix mých fotek v kalendáři, i to lze zařídit. Vše je o domluvě.

Jak dlouho trvá, než fotku vyfotíte tak, abyste byl spokojený?

Zrovna fotku pelikána, kterého vidíte jako součást tohoto rozhovoru, jsem fotil asi 45 minut. Chtěl jsem co nejvěrněji zachytit, jak si pelikáni čistí peří... Člověk musí být na tom správném místě v ten správný čas. Např. co se týká tohoto konkrétního focení pelikána, dopředu jsem si nastavil čas závěrky, abych zmrazil pohyb tak, aby byla vidět každá kapka, která letí díky pohybu jeho křídel.

Vzniku dokonalé fotografie předchází dlouhý proces. Základem je samozřejmě fotku dobře vyfotit. Poté přichází na řadu její úprava.

Je úprava fotky delší než její samotné pořízení?

Ano, je to tak. Nad úpravou jedné fotky sedí člověk i několik hodin. Já používám editor na úpravu fotografií Zoner Photo-shop studio a k němu další dva programy na úpravu už upravených fotografií od společnosti Topaz - jeden se jmenuje Denoise, díky kterému odstraňuji viditelné šумы, a ten druhý Topaz Sharpen, ten mi pomáhá přiostrit upravené fotografie.

Jaký je váš fotografický sen?

Rád bych navštívil ZOO ve Vídni, která je vlastně nejstarší zoologickou zahradou na světě. Mají zde na výměnném programu pandu velkou a rád bych nafotil nejen ji, ale i ostatní zvířata. Zrovna teď by tam měla být, tak snad se mi to brzy podaří. A můj největší sen? Fotit zvířata ve volné divoké přírodě. Rád bych jednou jel do Afriky a pořídil fotky tamějších zvířat. ☒

Podzimní badmintonový turnaj

2008	Jiří Bubník Šárka Polášková	2009	Radim Kovář Šárka Polášková
2010	Radim Kovář Šárka Polášková	2011	Jiří Polášek Míša Vavřínová
2012	Jiří Polášek Jaroslav Malíř	2013	Radim Kovář Gabriela Týnová
2014	Dan Divín Leona Valová		

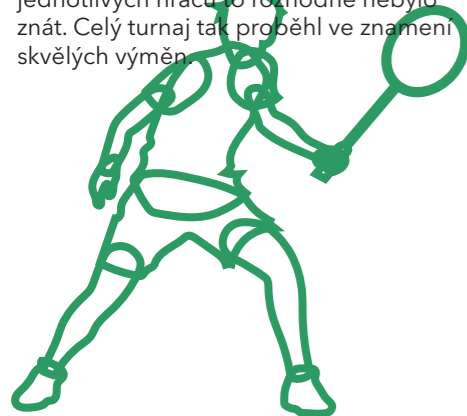
✉ **Text:** Aneta Mikundová
📷 **Foto:** Jaroslav Polášek

Sobotu 13. listopadu 2021 si v diáři rezervovali z ROBE ti, kteří rádi hrají badminton. V letošním podzimním turnaji se střetlo celkem 22 hráčů. Ti utvořili jedenáct týmů a hráli ve dvou skupinách. Kdo s kým bude hrát, bylo domluveno předem. Dvojice se tedy nelosovaly, jak tomu bylo v dřívějšku.

Turnaj odstartoval v 9:00 hodin ve sportovní hale ve Valašském Meziříčí.

Hrálo se na dva vítězné sety do 21 bodů a na 2 porážky.

I když byl předešlý rok poznamenán uzavřenými sportovišti, na výkonech jednotlivých hráčů to rozhodně nebylo znát. Celý turnaj tak proběhl ve znamení skvělých výměn.

2008	Jiří Bubník Šárka Polášková	2009	Radim Kovář Šárka Polášková
2010	Radim Kovář Šárka Polášková	2011	Jiří Polášek Míša Vavřínová
2012	Jiří Polášek Jaroslav Malíř	2013	Radim Kovář Gabriela Týnová
2014	Dan Divín Leona Valová		

Jak vše dopadlo, prozradí výsledková listina:

1. místo:
Chovanec Jan, Polášek Jiří

2. místo:
Polášková Šárka, Polášek Jaroslav

3. místo:
Holiš Daniel, Pavlíček Jaroslav

4. místo:
Roubalík Milan, Havlena Oldřich

5. až 6. místo:
Barabáš Stanislav, Bílíková Lucie
Balán Jakub, Babala Adrián

7. až 8. místo:
Mikuda Patrik, Frňka Lukáš
Cudráková Janka, Vašek Jakub

9. až 11. místo
Vašek Libor, Vašek Jakub
Štíva Filip, Koňářík Tomáš
Kostelný Marek, Solanská Stanislava

Vítězové z turnaje neodešli pouze s dobrým pocitem, že udělali něco pro své zdraví a kondici, ale získali také poukaz na výběr věcí ze skladu marketingu.

Ještě jednou gratulujeme a těšíme se na další turnaj! ☺

Sport

2022

Mnoho krásných chvil v příjemné atmosféře Vánoc,
hodně zdraví a pracovních
i osobních úspěchů v novém roce
Vám přeje firma Robe.

ROBE Focus vydává ROBE Lighting s.r.o.

Redakční rada: David Orság, Petra Mrovcová, Pavel Němec, Kateřina Galusová, Barbora Třetinová, Marek Holub.
Palackého 232, 757 01 Valašské Meziříčí, tel.: 571 669 224, marketing@robe.cz. Vychází čtvrtletně.

Grafický design, logo a sazba Rap Group s.r.o.

ROBE®